

Madenci

– poet19 · 14 Mayıs 2014

Ekmeğin kokusu ölüm kokusu
Birkaç parça umut bir yudum da su
Gelir mi ocağın acep uykusu
Yaşamak kömürden ecel kömürden
Her dakika bir taş düşer ömürden

Kim ne der duyulmaz toprak sağırdır
Anne baba hele evlat ağırdır
Bir dağ gibi kalbe çöken bağırdır
Düşünür düşünür çözülmez soru
Aç kalmak mı zordur emmek mi koru

Bekler ki toprağın kalbi yarılınsın
Bekler ki bir müjde koşup sarılınsın
Acının adı yok kime darılınsın
Susar da ölmenin tadında kalır
Belki bir bebeğin adında kalır

Usul usul çeker son nefesini
Duyar diye belki bir can sesini
Sonra sol yanına gömüp ye'sini
Ellerini bir bir banar uykuya
Kuş tüyü yatakta kanar uykuya